

INSTITUCIJE

OB SEDEMDESETLETNICI ODDELKA ZA ZGODOVINO
FILOZOFSKE FAKULTETE V LJUBLJANI

Nekaj dopolnitev

Ob sedemdesetletnici oddelka za zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani je Ignacij Voje pripravil obsežen historiat delovanja oddelka, ki je tako za samo stroko kot tudi za bralce Zgodovinskega časopisa zanimivo branje in potreben pregled. V tekstu pa je nekaj netočnosti in nanje mislim odgovoriti, ne zaradi dlakocepstva, ampak zato, ker pregled vsebuje res obilo konkretnih podatkov, ki so zanimivi in pomembni za naše védenje o razvoju naše stroke. Torej naj prispevajo k čimbolj natančni podobi sedemdesetletnice oddelka za zgodovino.

Na strani 607 navaja I. Voje študentske Prešernove nagrajence in med njimi na prvem mestu v letu 1969 Petra Vodopivca. Ne vem sicer, od kdaj so bile podeljevane Prešernove nagrade za študente, vendar vem, da sem jo jaz dobil leta 1966 in najbrž nisem bil prvi med slušatelji zgodovine, pa tudi sicer ne. Na isti strani je seznam tistih, ki so na oddelku magistrirali. Tu je med prvim, Jožetom Koropcem in Borisom Mlakarjem desetletna vrzel, ki pa je dejansko ni. Konec oktobra 1972 smo namreč magistrirali Jasna Fischer, Janko Prunk in podpisani. Tu bi bilo nemara potrebno zapisati, da je bil oddelek vse do 1970 zelo nasproten študiju tretje stopnje in je J. Koropca le izjemoma sprejel na ta študij, medtem ko je bilo vsaj Prunku in meni od 1967. pa vse do jeseni 1970. leta rečeno, da na oddelku tretje stopnje ne bo, pač pa svetovana direktna pot na doktorat s potrebno bibliografijo. Pa še zadnja pripomba: na strani 608 je v seznamu doktorjev naveden Zdenko Čepič, ki naj bi doktoriral 1988, kar pa ne drži, ker gre očitno za Vinka Rajšpa, ki je doktoriral tistega leta, ga pa v seznamu ni. Zdenko Čepič pa je magistriral novembra 1984 in ne 1985, kot piše v članku.

Franc Rozman